

OTO HORVAT

HATÁROK

Fejedben tájak és állomások
képei kavarnak
akár egy elnyűtt pakli lapjai.

Az egyik kártya a másikhoz tapad,
és némelyik szegélyén ott a jelölés.
De ez sem segít abban,
hogyan feszültség nélkül,
hogyan félelem nélkül
lépd át a határokat.

Mindig az a hosszan tartó
kutakodás, útleveled,
arcod vizsgálata.
Majd a kérdés:
hova utazik,
mit visz magával.

De a mondat
hogyan mégsem vagy az
kinek vallod,
kinek hiszed magad
végül elmarad.

EMLÉKEZÉS J. S.-RE

Nagyapám mindig a történelem ritmusára
váltott országot és útlevelet.

Leste a karavánokat, hallgatta a csaholást,
úgy, hogy el sem hagyta az utcát:

őszönként egymást váltották Újvidéken a hadseregek
és az uralkodók plakátjai.

Nyaranta kutyát úsztatott a Dunán,
telente havat kotort a ház előtt.

Élete végén mindenre csak
legyintett az öregek otthonában:

búcsúzott a szarvasként
űzött időtől.

Az időtől ami szarvasként
űzte őt

több jeleneten át,
nyakán az éhség, háború és halál hármásával.

HÁROM NAP

Az új városban a napok
utcákat tárnak fel,
melyek nem virágos
terekbe torkollnak.
A napsugarak megrajzolják
az egykori gettóépületek kontúrját.
Más városom pillanatnyilag nincsen.

Nyugdijasoktól hemzseg az éj:
szuszogva tartanak lépést
házi kedvenceikkel,
és akár a gomba,
szar és szar tenyészik
sétájuk nyomán
a járdán.

Könyörtelen havazás,
sűrű és durvaszemű,
fejedre húzod a kapucnit.
Úgy véled új életbe,
vagy valami egészen
másba avat be ez a hó.

Budapest, 2000.

ÉLETRAJZI ADATOK

A tülevél és a leander illata
meg az öblöt ringató hullámok
láthatóvá válnak a sorok között.

Kofferek és költözködések:
kihagyhatatlan kontrapunktok.

Életrajzom nem ismeri a
szülőváros iránti nosztalgiát.
Idegen tőle az úgynevezett
künstelerische Identitätskrise.

Mindegy hogy az
elején vagy
a végén kezded az olvasást.
A közepe mindig a közepe
a vég a kezdet és fordítva.

A nyelvek
olykor a héjaszárnynál
is súlytalanabbak.
Vezérmotívum ez
akár csak a repülőterek.

A nő akinek a neve A.-val kezdődik
vidám és élénk színekben tűnik fel.

Gyakori toposz:
a strand, ahol napozok.
Élvezni a fény minden pillanatát
a sötét beállta előtt.

A BALZAC UTCA

És hajógyári kalapácsok
zajára ocsúdok.
Tudom,
készül a hajó
amin soha nem szállok vízre.

Kávé és rádió mellett
a konyhában ébredezem tovább.

A hegy amire a lombok között
ablakomból rálátok
minden reggel
nyugalomra
és kitartásra tanít.

Nem sejtem e tanítás
kezdetét,
sem eredetét.

TIZIANO: MENEKÜLÉS EGYIPTOMBA

Szükségtelen felsorolni
ki és mi található az út mellett.
(Mária és a Fiú számaron ülnek,
József kezében bottal ballag utánuk.)

A családot vezető ifjú (ebben az esetben)
vagy öreg:

az angyal metaforája.
De léteznek olyan rajzok és festmények
más mesterek munkái
melyekről hiányzik az angyal
csak megsejthető:
jelenléte a levegőben.

Ami erről a világról nem mondható el.

HÁROM RÉZLEMEZ

A nevek már nem emlékszem. Háromtagú család. A kislány
nem élt meg három nyárnál többet.

Szülőházának helyén
ma dróttal kerített használtautó-kereskedés van.

Mindezt A.-ból az Alexanderplatz felé menet fedeztem fel.

A nap épp alábukott világunk mögé
és a lemezen villanó fény magára vonta a figyelmem.

Lehajoltam hogy közelebről is megnézzem:
három rézlemez a kövezetben
a nevet a születés és a deportálás idejét

a láger nevét és a halál évszámát vésték beléjük.

Csendben léptünk tovább.
Könnyed szellővel jött az esti égbolt
és megcsapott a hársfák illata.

Kollár Árpád fordítása

Oto Horvat 1967-ben született Újvidéken. Az újvidéki egyetem bölcsészkarán végzett hungarológia szakon, majd a Friedrich Alexander egyetemen szerzett magisztrátusi fokozatot Németországban. Német, olasz és magyar nyelvből fordít, többek között Pilinszky János és Petri György verseket. Kötetei: *Gde nestaje šuma* (1987); *Zgrušavanje* (1991); *Gorki listovi* (19991); *Fotografije* (1996); *Dozvola za boravak* (2002). Az itt olvasható versek a legutóbbi kötetéből származnak.